

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofurti, 1684

Venientis ad Iudicium apparatus. 98

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Sed magis quia Patrum erat, amaret;
 Acceptis litteris tumidus,
 Conceptis suppliciis truculentus,
Erebo, quam Damasco jam propior,
 Serenitatem omnem
 Nube lucida involutus amisit,
 Ferre Equus non sufficit hominem
 Vel ipsi jam gravem Deo,
Allitus in terram concipit desiderium Cœli,
 Et per Tirocinium tenebrarum
 Initiatus ad lumina,
Cœcus ad cætera omnia, Deum videt.
 Dejectum non sodales solum,
 Sed & lux ipsa destituit,
 Fortunata tamen dejectio,
Quæ cœcatum erronem deducit in Vicum,
 Qui & vocatur Rectus, & est
 Jam tum Christo configuratus
 Resurgit & ipse post triduum,
 Et de rebus jam non ut ante judicans,
 Mutatos sibi intelligit oculos,
 Non ademptos.
Squammæ non exuit, nisi redactus ad angustias
 Serpens,
 Et Vas electionis,
 Nisi lustralibus prius undisablutum,
 Suavissimi nominis aromataria non impletur.
 Ut philosophiæ nostræ prima Theoremeta
 Esse de patientia scias,
 Quid ante omnia doceatur attende.
 Prima Doctor gentium collata cognitio, con-
 tinet;
 Non quanta agere illum oporteat,
 Non quanta pati.

*Nubes lucida cœ-
cum fulgit illum.*

*Erat per triduum
non videntes.*

*Dixit Dominus ad
Ananiam, quare
Saulum nomine
Tarsensem in vicō,
qui dicitur Rectus.
Se Christo configu-
ratus sape Paulus
proficitur.*

*Ceciderant ab eis
oculis tanquam
Squama, &c.*

*Vas electionis eis
mihi ut portet no-
men meum, ideo
jusfit ablui per Bas-
tismum.
Offendam illi, quæ-
ta oporteat illum
pro nomine meo
pati.*

ELOGIUM XCVIII.

VENIENTIS AD JUDICIUM

APPARATUS.

Matth. 24. Luc. 23.

K

Hoi-

Iudicis dies ferme
 semper Dies Do-
 mini dicitur in
 Scripturis.
 Arescentibus ho-
 minibus, peribit
 mundus, non item
 iis lacrimantibus.
 Alludit ad para-
 bolam Zizanion-
 rum.
 Vallis videlicet Io-
 saphat, in quam o-
 mnes cogendi.
 Pugnabit orbis ter-
 rarum contra in-
 sensatos.
 Moriuntur misera-
 tiones in ordine ad
 males non sic in or-
 dine ad bonos in die
 Judicii.
 Stella quare ca-
 dent de Cælo, &
 virtutes calorum
 commovebuntur.
 Stella oculi cæli
 passim dicuntur.
 Omne nos & ora-
 nia nostra manife-
 stari oportet ante
 tribunal Christi.
 Fulgebunt enim
 scut Sol in perpe-
 tuas eternitates.
 Unde terra motu
 magni per loca.

Horrescite diem Domini, Desideri servi,
 Differte lacrymis incendium Mundi;
 Nisi arescentibus hominibus arsurus ille non est
 Nutrite fiduciam Vestram,
 Qui à Principibus appellatis ad Deum.
 Sedebitis & vos quandoque, qui statis,
 Purgando tritico
 Sua decreta Area est,
 Et omnis Celsitudinis facies,
 Una Vallis expectat.
 Supremum terris bellum
 Indicit ruda novissima,
 Et sub irati numinis signa
 Omnem contra insensatos cœli militiam vocat
 Hoe quasi cornu ferali.
 Ad venationem Vulpecularum progreditur
 Deus,
 Canit receptui Miserationibus suis,
 Isque morientibus
 De Mundi incendio rogam facit
 Egregius cuiusque operis Licitator
 Hasta posita Crucis suæ
 Voce Præconis Regni sui auctionem edicit
 Descendunt accusare sidera, quos nox texit,
 Sistuntur & ipsa judicio,
 Quæ lumina tenebris inibis ministrantur,
 Cœli oculi perspicere propius appetunt,
 Qui habeatur, in tanta multitudine
 Pro Cœlo delectus
 Cupidi ipsi etiam arcanorum,
 Ubi omnia exultantur, accurrunt.
 Contagium telluris
 Innocentes impiat faces;
 Quæ in Cœlo sidera fuerant
 Cum terras attigere, fulmina sunt,
 In Beatorum Corporibus
 Exceptur a tot Soles,
 Stellas jam à se projicit Dei Domus.
 Sibi pessime conscient
 Cor terræ palpit,
 Et unde quaque concepto igne febricitans

In famili

Insanis fatigat motibus Phrenesim suam.
Sessuri Judicis metu
Festinant elementa reddere
Qui singulis debent.
De cadaveribus, quæ absumperunt,
Ne ipsos quidem retinent Cineres.
Hæc, qui legis, intellige.
Non nisi opponendæ vitiis hominum
Commoventur Virtutes Cælorum.

Elementa tunc magna imetu corrulent, & mortui resurgent, tam qui ab undu, quam qui à flammis absumpti

Quare dicantur commoventæ Virtutes cælorum.

LEOGIUM XCIX.

JUDEX SEDET IN VALLE JOSAPHAT.

Aperti Dei libri sunt; claudite vestros, Morales.
Timete, Reges, Judicium Pauperum,
Quorum ultiōni totus hic decretus est Dies.

Sedit Iudicium, & libri aperti sunt, &c.

Omnes enim Iudices Pauperes, quia pescatores.

Alludit ad titulos humanarum dignitatum, Celsitudinum, Serenitatu, &c.
Veniet Christus in nube cum potestate magna, & maiestate.
Inimici Crucis, quorum finis interitus.

Sol convertetur in tenebras, & Luna in sanguinem.

Operiet enim mundus se cinere in incendio illo supremo.

Quare tam boni quam mali coram Christo sustendi sint.

Incidistis & vos
In Piscatorum retia, magni Pisces;
Nec frangere potestis illa, nec fugere.
Dedocete Vos sublimia
In vallem abjecti,
Nec audete posthac serenitatem jactare.
Qui nubi fætæ fulminibus subjaceri s. Cuique
Regno suus in Cælo Cometes
Finem denunciat.

Quætit Crux transfugas suos,
Et in unum collectis insultat.
Submittunt sidera faces venienti;
Fit illi concolor Luna per sanguinem;
Sol vero hac erubescens non contentus
Ne Maculas & ipse detegat suas
Lumina contegit.

Non profuturam pœnitentiam
Agit Mundus in Cinere.
Pullulat undiquaque populus Mortis,
Et hujusce pars populi summi Reges,
Par in omnibus nuditas, dispat causa;
Nisi quod omnes
E communi naufragio enatanrur.

K 2

Non